

. Pachonleuen .

ghenly dat hy ouer en begroeuē
se in hare grauē met deuotien.

**Hoe die ionghelinc theodorus
bekeerde. xxij. capittel.**

Dit heilich leuē wert verwe
en wynde vermaert en sinte pa
chom' name quam al om soe
dat alle lude gode hier af danckē.
Want veel lude warē die deser
werelt orber versnaden en min
den leuē van desen moncken.
En onder dandere was een ion
ghelinc wail na xij. jaer out
die theodorus hiet gheborē van
kerstene vader en moeder die na
der werelt herde edel was en hy
bekeerde aldus. Op den dertien
dach die men na den zeden in e
giptē vierden. doen hy sach sijn

de Almechtich god die alle her
melicheidē weetste. du wetes
dat ic niet van al dat in dese
werelt is voer dyn minne er
sette. En daer om bidde ic dy
dattu my belets ontfermich
god om dine wille en verlich
mijn catnughe ziele dat sijn
verdonckert en werde met so
den der ewigher doot. mer da
sijn verlost werdē moet met din
ghistē dat sijn dy in allen moed
louē en danckē. Doen hy dit
bede soe quam sijn moeder en
vant sijn oeghe al vol tranē e
seide. heue l. mit wie heeft dy
sericht dattu dy van ons sche
des. **Want** wy hebbē dy allest
ghe socht met droefheiden.

License: [public_domain](#) – Gent, Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal en Letteren, KANTL.HS.7a, fol. 124v – <i>Leven van S. Pachomius</i>
(<https://fragmentarium.ms/view/page/F-gffy/9269/68599>)